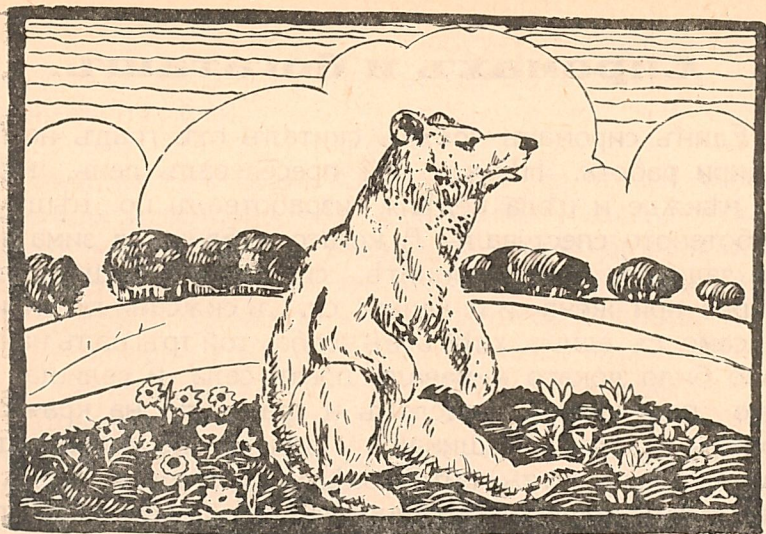

Мечка.

Тръгна Меца презъ гората,
презъ гората, планината —
тръгнала е и не спира,
презъ трънаци се провира.

— Хей, трънаци, хей, букаци,
стари мури, стари бори,
знаете ли вий коя съмъ?
А гората отговори:

— Знаеме те, бабо Мецо,
по-отдавна, отъ години,
като ревнешъ свѣтъ трепери,
листъ се сипе дето минешъ.

Ала съ тебе по селата
плашатъ бабитъ децата —
и те водятъ по пазари
тъпанари и мечкари.

— Ехъ, да дойде нѣкой горе,
тукъ съ мене да се бори,
ще река: юнакъ е тоя
за другаръ ми е достоенъ.

Ала всички сж страхливи
и се кроятъ като диви,
могатъ само съ измама
да ме хванатъ въ капана.

Дора Габе.